

Jaargang: 60 nummer: 6

zomer editie 2018

Tropische temperaturen.

Het zomerreces 2018 heeft in de annalen grote hoogtes bereikt.

Niet alleen de recordhoogte wat temperatuur betreft, 35 graden en soms zelfs iets meer, en de langdurige droogte, zonder een spat regen.

Maar ook hebben we tijdens deze hete zomerdagen de filmproductie van maar liefst 3 speelfilms afgerond. En dat het puffen was hoeft dan ook geen nadere uitleg. Zweten en nog eens zweten, de hele zomer lang, geen dag uitgezonderd. Hoe gaan de films er uitzien? Zou het zweet van het doek afdruipten? We gaan het zien op 16 november.

Begin september starten we weer met de reguliere avonden en gaan we ook nog eens feestvieren in verband met ons 60 jarig jubileum. Zeer snel daarna zal het GFF gaan plaatsvinden. Hopelijk wordt dat ook een succes. Maar dan als klap op de vuurpijl de première in november.

We gaan het zien.

Rob de Weger.

Zomerreces 2018,

In deze lange vakantie periode zijn de wekelijkse clubavonden gewoon door gegaan. Elke dinsdag avond werd gevuld met “wat ons bezig houdt” en “wat we leuk vinden” om te laten zien, een soort instant programma dat iedere keer toch weer leuk is.

Niet iedereen is er, daarom heet het ook zomerreces, de absenten van die avonden bestaan uit clubleden die nog even in de tuin blijven met dit mooie zomerweer, op vakantie zijn of naar het WK-voetballen willen kijken. (ook op dinsdagavond dus).

Bijna iedere avond is “laat maar zien” en brengt men mee wat nieuw is en wat men denkt dat het interessant is. Zo brachten Niek en Rob van Essen wat oudere films mee die het bekijken dik waard zijn en werd ook de beroemde gemaalfilm nog weer eens vertoond. Daarnaast werden andere interessante filmpjes vertoond, soms uit eigen doos, soms van onze eigen Regiofestival(s), soms van het NOVA- Filmfestival of van de UNICA.

Bernard heeft met enkele andere filmers een zeer geslaagde intro gemaakt voor UNICA 2019, die in Zeist zal worden gehouden. Op een aantal avonden heeft hij de intro laten draaien en de commentaren weer verwerkt, totdat er een mooie intro uit voortgekomen is.

Ook werd de eerste aflevering van de Deense TV-serie “Borgen” getoond en werden de scènes toegelicht. Na ongeveer iedere scène of scènes die verwant waren werd er even gestopt om onder de aandacht te brengen wat er nu precies gebeurde, welke spelers in beeld kwamen en hoe die geïntroduceerd werden. Een aardige werkwijze waarbij ook benadrukt werd wat aan de orde komt om een dergelijke productie op te starten.

Het gaat wel goed zo en is het zeker bijzonder hoe we ons kunnen bezighouden met dat wat ons bindt. De filmhobby in zijn gehele breedte.

Intussen is de lustrum film van onze filmgroep klaar. Laat begonnen i.v.m. de wenselijke watertemperatuur maar met een kloppende planning binnen een redelijke korte tijd.

De titel is na ruim overleg veranderd van “Van de wal in de sloot” naar “Een natte vergissing” en tenslotte “De Brief”. Alle voor en tegenargumenten in acht nemende werd het tenslotte de laatste. Het leuke van de werkwijze per groep bij de 3 speelfilms, is dat de ene groep niets weet van de andere en hoe de resultaten zijn geworden. Laten we elkaar onwetend houden tot de avond in het Everts huis, 16 november, dan zijn er voor iedere Toverlinter nieuwe films te bekijken.

We kunnen niet zeggen dat er in het zomerreces 2018 niets gedaan is.

Arie Heerkens

Een Gokje wagen!

Wat een gok was dat. Nou ja dat moeten we nog zien natuurlijk op 16 november. Maar als kartrekker heb ik er behoefte aan om jullie allemaal hartelijk dank te zeggen voor de geweldige samenwerking gedurende vele maanden. Met elkaar hebben we veel tijd gestoken om het verhaal om te zetten in filmversie, heel veel tijd is er gestoken in het maken van het scenario en zeker ook in de shotlisten. Wat een enerverende tijd is er gestoken in de opnames, met name de spelers Wim en Andre hebben heel wat moeten verstouwen omdat er telkens weer opnieuw moest worden gefilmd vanwege niet goed gelukte opnames. Hetzelfde geldt voor Lucienne en Marjolein ook zij hebben veel geduld moeten hebben, telkens weer opnieuw aantreden omdat de opnames niet perfect genoeg waren. Niet te vergeten natuurlijk de cameramensen en geluidsmensen, spelregie en geluid. Wat te denken van de foerage die nodig was bij al dat mooie weer. Ook op de achtergrond is er hard gewerkt om te zorgen dat iedereen weet wanneer en waar opnames gemaakt worden, best niet

makkelijk, dan weer kon de een niet, dan weer een ander niet en dan maar puzzelen om toch te zorgen dat alles in het juiste vakje valt.

Heel jammer is dat onze filmvriend Nol in deze periode helaas is overleden. Dat werpt wel een flinke domper op het maken van deze speelfilm. We zullen hem best missen.

Nu alle opnames zijn gemaakt rest nog de montage. Daarin wens ik Freijja en Koos veel geduld en kennis om er een gelikte film van te maken. Zeker is dat we de film gaan analyseren dat doen we dan ook wel weer met elkaar.

Ik zie er naar uit om samen de film te bekijken. Nogmaals mijn dank voor de samenwerking.

Rob de Weger

Punt uit!

Drie films, drie kartrekkers, drie werkgroepen met in die drie groepen clubleden die met andere clubleden moeten samenwerken. Dit alles gaat resulteren in 3 speelfilms die op onze jubileum-filmavond van 16 november gaan draaien. Op veel clubavonden werd er onderling nog even overleg gepleegd of bleef een groepje langer in de studio achter om, buiten het zicht van de andere clubleden, tussentijdse resultaten op het scherm te bewonderen.

Veel opmerkingen heb ik gehoord maar behalve over mijn eigen film weet ik verder van niets over de andere twee films en dat is wel zo leuk.

Onze film is klaar. Dinsdag 24 juli hebben we de laatste kleine veranderingen bekeken en toen de beslissing genomen dat de film klaar is. Eigenlijk een beetje jammer. De film is begonnen met de titel 'Van de wal in de sloot' kreeg gaandeweg de titel 'een natte vergissing' maar werd tenslotte 'De Brief' waarvoor de meeste stemmen waren. Ja, "een titel moet de lading dekken, maar moet ook wel bekken" werd mijn rijmpje.

Graag maak ik van deze gelegenheid gebruik om mijn dank uit te spreken

Aan de spelers **Karin en Iggy**.

Karin, wat een gelukkig moment was het dat ik jou tegenkwam op de Markt in Gouda. Je zei ja, ook nadat je het scenario gelezen had. Je moest het water in en hoe. Je stelde voor met Iggy als tegenspeler en wat een goede suggestie was dat. Ik vind jullie een geweldig koppel goed en sportief. Als je in maart beslist dat je in juni het water ingaat en Iggy dat zelfs twee keer moest doen, dat vind ik dat dapper. Je kwam ook nog met Iris, voor dat kleine rolletje. Nog een ding, jouw interpretatie hoe je voor een "stomme film" moest acteren was erg leuk. Tijdens het monteren werd ik er nadrukkelijk mee geconfronteerd. Karin bedankt.

Iggy bedankt. Je bent een fijne man om mee samen te werken en telkens tijdens het monteren heb ik genoten van je expressie. Geen moeite te veel, geen berg te hoog en geen sloot te diep.

Aan **de crew**.

Doel van de film was niet alleen een leuke film te maken, maar iedereen van je groep in het proces te betrekken op zo'n manier dat het ook een leerproces is om, welke ervaring dan ook, op te doen. We begonnen met een flinke groep maar binnen de kortste tijd waren we met onderstaande leden over. Ik geef gelijk aan wie wat deed.

- Harry, hield mij in de gaten met de shotlist, regelde diverse zaken en notuleerde, stuurde aan en corrigeerde. Manus van alles.

- Frits, de locatie fotograaf, lette op de continuïteit. Speelde tevens een kleine rol als overbuurman.

- Joop, wilde de "making of" maken en leverde en passant ook wat shots als tweede cameraman.

Hield goed de vinger aan de pols.

- Piet van der Ree, zorgde voor twee locaties en zette zijn zoon in voor een kleine rol. Piet zelf speelde tussendoor ook nog voor chauffeur en werd locatiemanager.

- René zorgde voor het scenario en de aanvullingen daarop en zorgde voor een prima startsituatie.

- Arie, ikzelf dus: als teamleider en kartrekker en ik heb daar behoorlijk zwaar aan getrokken. Camera, productie, montage kwamen allemaal op mijn "bordje" en soms heb ik van die positie gebruik gemaakt om de filmopzet levendig en flexibel te houden. Autoritair zullen we maar zeggen maar dat is soms nodig.

Al met al toch een flink project dat in zijn eenvoud soms heel complex bleek te worden. Denk maar eens aan een gezamenlijke agenda, wie doet wat en zijn we niets vergeten?

Mannen, de crew dus, bedankt voor de samenwerking.

En hoe verder nu? We wachten af, op naar 16 november wat weer een spectaculaire avond moet worden. Drie films in de première. De doelstelling van de jubileumcommissie is dan gehaald. Een gezellige avond voor onze acteurs, de makers en wie nog meer geholpen heeft. Tenslotte is er plaats voor 245 bezoekers in het Evertshuis en die willen we volledig benutten.

Arie Heerkens.

De Breifilm.

Weten jullie het nog? Een dik halfjaar geleden werd gestart met het maken van een breifilm of feuillefilm (geef fikkie maar een naam). Het begon heel enthousiast met Nel van der Marel en Peter. Daarna Rob de Weger en Ali Bening, toen Freijja en Wout, vervolgens Heidi en Nol. Helaas verder geen reacties meer van Toverlinters. Om toch nog wat smoel te geven aan de film hebben Nel van der Marel en Peter nogmaals gefigureerd in de slot scene.

Hoe is de film geworden? Nou dat konden we op 14 augustus gaan zien. En dat er belangstelling was bleek, er waren 24 Toverlinters aanwezig en dat in deze vakantie periode!

Alvorens deze recente breifilm werd vertoond kregen we eerst nog een feuillefilm uit 1992 te zien. Oude beelden om niet te zeggen zeer oude beelden. Jan Aartman kwam ook in beeld na zoveel oude bekenden. Zijn commentaar was; Hè ik ben de enige overlevende in deze film. Dat was niet helemaal waar, want er waren ook een aantal mensen die nog wel in leven waren maar niet meer op de club aanwezig. En Piet van de Ree kwam er ook in voor en die was ook deze avond aanwezig.

Na een stief kwartier gaf Koos, die de projectie verzorgde, aan: We zijn er bijna!!

Na een half uur werd het wat rumoerig en werd er gevraagd om te stoppen, maar Koos gaf wederom aan; We zijn er bijna!!! Het leek wel als in het televisie programma bij MAX, over kamperende oudjes. Na ruim een half uur werd er geroepen: nou echt stoppen, er is aan die oude feuillefilm geen touw vast te knopen! Lijkt nergens op, geen kop of staart....!

Nee, alweer Koos: We zijn er bijna, er komt ook nog een aftiteling van een kwartier!

Maar toen stopte Koos toch maar. Er was bijna een opstand uitgebroken.

Dan maar de breifilm waar we met smart op zaten te wachten. En daar gingen Nel en Peter even goed tegenaan, we hebben een nieuw teken geleerd dat wat netter is:

5 vingers opsteken

het nette teken van

1 middelvanger opsteken.

Omstanders tijdens deze opname waren ontzet over de grofheid van Peter, gelukkig begreep men uiteindelijk dat het om een film ging.

Bij deze film zat wel een kop en staart aan, want een boodschappen tas was de rode draad. Een voordeel was dat het slechts 11 minuten duurde en geen 45 minuten.

Hadden we zin in nog een feuillefilm? Ja zeker, “Het mobieltje” uit 2006. Nou dat was ook een verademing, een echte feuillefilm met kop en staart. Hier was een mobiele telefoon de rode draad.

Arie had er ook nog één uit 2008. Een zeer korte feuillefilm. Ook hier was weinig animo om er een lange film van te maken. Arie gaf er dan nog wat vaart aan en zorgde er voor dat deze feuillefilm op hilarische wijze werd afgesloten.

Was het een gezellige avond? Toch wel ondanks de feuillefilm uit 1992. Delete hem maar, anders breekt er echt een opstand uit als hij ooit weer vertoond zou worden.

Rob de Weger.

Vorbereiding op de analyse van films.

Arie Heerkens gaat binnenkort ons inhoudelijk wegwijs maken hoe je een film kan analyseren, waar je op moet letten enzovoort. Om ons alvast een beetje nieuwsgierig te maken heeft hij een aantal films uitgezocht van de NOVA zodat we alvast iets gaan ontdekken wat analyse inhoud.

De eerste film: De schoonmaakster.

De hoofdrolspeler is heel goed, maar de schoonmaakster is aan de zwakke kant. Want ze straalt geen paniek uit, maar op z'n zachts gezegd meer geamuseerdheid. Trouwens de opbouw is traag.

De tweede film: Fear the unknown.

Een film van een amateur fotograaf die oude gebouwen fotografeert met de bedoeling de glamour van weleer terug te brengen. Niet erg interessant als film. De boodschap is wel duidelijk.

De derde film: Sandine.

Grappige film op basis van “Toen was geluk nog heel gewoon”. Een persiflage op dit programma. Te rechtlijnig en niet geloofwaardig. Als men de oude tijd omzet naar de huidige tijd dan mist de film zijn doel.

De vierde film: Schaduwspeel.

Deze animatiefilm is heel knap in elkaar gezet. Onmiddellijk kwam de vraag op of we de filmer eens kunnen uitnodigen. De programma commissie zal de filmer benaderen.

De vijfde film: De Delta.

Een prachtige natuurfilm. Ook hier geldt: kill your darling. Hoewel alle beelden heel mooi waren duurde de film gewoon te lang. Hierdoor verslapt de aandacht. Jammer, maar toch heel knap gefilmd.

De zesde film: Ongelooflijke haast.

Het liedje van Herman van Veen is gebruikt als leidmotief waarop beelden zijn gemonteerd van hardlopers en oude mensen met wandelstokken. Er zat kop nog staart aan.

De zevende en laatste film: Bitches.

Deze film is gemaakt in het kader van een 48 uren project. De muziek is bijzonder ondersteunend om de spanning te vergroten. En dat de twee dames echte bitches waren blijkt. Dus de titel dekt de lading. Toch waren er ook Toverlinters die kort maar krachtig een analyse gaven: Geen reet aan. Toch is het knap om een film in elkaar te zetten binnen 48 uur.

Het laatste commentaar na deze 7 films. Wat zijn we toch blij met zo'n schitterende beamer! Wat een mooi en vlijmscherp beeld. En daar is iedereen het grondig mee eens.

Arie bedankt voor dit kijkplezier.

Rob de Weger.

ZH'12 Reisfilmfestival 2018

Het jaarlijkse Vakantiefilmfestival van ZH12 vond plaats op zaterdag 18 aug. 2018 in Capelle a.d. IJssel. Het festival werd georganiseerd door de onlangs ontbonden Filmgroep Capelle.

Met een opkomst van 5 Toverlinters en partner Toke voelen we ons goed vertegenwoordigd op dit festival met 60 bezoekers en 9 films van huidige 9 clubs bij ZH12 (excl. Zoetermeer). Het was de laatste activiteit van Filmgroep Capelle, met een weemoedige toegift van Filip Sleurink tot slot.

Wat zagen we? **“Een indruk van Andalusië”** van Hennie Wanders (Cine'67). Heel goed verzorgde beelden van een rasechte fotograaf, een prachtige tekst, die door Hennie werd geschreven en zwoel maar professioneel door een man werd ingesproken. Een klassieke reisfilm zagezegd en wat kreeg ik zin om naar Spanje te reizen. Vervolgens **“Aardewerk”** van Herman Bakker (RVSL). Een selectie van beelden die te maken hebben met de kleur van de woestijn, met bouwwerken in dezelfde tint en aardewerk, dat aanvankelijk bruin, maar ook kleurrijk wordt bewerkt. Een lesje in dit kleine thema. En toen volgde **“Bergvolkeren van China”** van Peter Goddijn (HAF), die uiteindelijk de publieks winnaar werd van het festival. Zijn film zat vol portretten van verweerde koppen en mensen in klederdracht, die zich veelal lachend en commentaar leverend lieten filmen. Een caleidoscoop aan exotische mensen met fraaie klederdrachten en haartooien op straat. Dat gaf inzicht in hun cultuur, die ondanks armoede en primitieve medische zorg (zonder tandartsen te kunnen betalen) vol leven en blijdschap zat. Een terechte winnaar.

Vervolgens **“Carpe Diem”** van Anthonie Buitelaar van Maassluis. Tja, ik mag dan oud worden en veel informatie uit negen films hebben moeten verwerken, maar een uur na dit festival weet ik niet waar deze film over gaat. Zegt het iets over de verkeerd gekozen titel en de lengte en de inhoud? Langzaam komt het weer terug: Noord Amerika en Canada per camper met vooral veel beelden uit Yellowstone, waarbij de big five worden gescoord: beren herten, elanden, buffels en rendieren? Els de Cocq van Spijkenisse (Rijnmond) volgde met **“Over de dam”**, bedoeld werd de Grevelingendam en de plaatsjes die je dan tegenkomt. Een zorgvuldig in elkaar gezette promotie van dit eiland, met goede beelden en een mooie montage, maar met enkele onderwerpen die slecht passen in een schets van een regio: het loslaten van zeehondjes en mosselen eten op “hun” camping.

Box Exman van Phoenix volgde met “**Banjarmasin**”. Goed gekozen selectie van beelden uit een lange reis, vooral over een belangrijke gebeurtenis: een drijvende markt en heel veel vrouwen die in kleine bootjes hun eigen waar verhandelen. Heel verrassend, maar als verhaal niet zoveel om het lijf hebbend. Danielle van der Burgt van Lux, die samen met Rik Kapoen alle filmers interviewde, had ook een eigen inzending. “**Ankor Wat**” vertelt over de reis naar een grote, maar vervallen en weinig door toeristen bezochte tempel. Het spannende aan de film was de tocht: per motorfiets over slechte wegen met veel modder en nattigheid. De actioncam op de helm bracht deze reis mooi in beeld (hoewel veel te lang) en een val van Danielle, waarbij ze haar been schroefde aan de uitlaatpijp, is uiteindelijk de belangrijkste attractie. Eigenlijk een roadmovie; niks mis mee op een reisfilmfestival.

Vervolgens “**Peru**” van onze Drees, bekend als winnaar van ons eigen reisfilmfestival. Instructief, zeer zorgvuldig gemaakt en het plezier voel je mee. Hier is de reiziger in beeld, net als bij Carpe Diem en Ankor Wat, zo ook bij de laatste film: “**Finland**” van Johan van Lochem, van de voorbije filmgroep Capelle.

Terugblikkend: gezellig, kort, dichtbij en opnieuw een kennismaking met filmers die laaiend enthousiast zijn over hun hobby.

Programmering.

Op de laatste clubavond in het zomerreces (28 aug.) wil Harry, onze verse programmacommissaris, graag weten hoe we het afgelopen halfjaar hebben ervaren met de programma's. Aan iedere Toverlinter is de vraag voorgelegd (via email) hoe we het vonden en of er suggesties zijn om in het komende seizoen te gebruiken. Helaas waren er slechts 7 Toverlinters die hebben gereageerd op zijn vragen. Een beetje teleurstellend voor Harry. Hebben we geen interesse in het maken van een programma of zijn onze breinen niet creatief genoeg om iets te bedenken? Vandaar deze avond om toch nog eens met elkaar van gedachten te wisselen.

De aanwezigen vonden de programma's van het afgelopen seizoen goed. Dat ontlokte Harry de opmerking dat het een pluim op de hoed van de programmacommissie is. Geeft moed voor het komende seizoen.

En toen barsten toch de ideeën los. Weer een Vlistervideo maken. Een breifilm maar wel met kop en staart. Om de breifilm interessant te maken, elke groep een thema van hun sessie aangeven zodat de organisatie weet dat er een geoliede film ontstaat. Ook opdracht filmpjes maken in kleine groepen met een thema. Verder de laatste maanden en de filmavond verzorgd door twee Toverlinters. Een aantal technische avonden en educatieve avonden. Kortom genoeg stof voor Harry en de programma commissie.

Ten slotte vraagt Harry aandacht voor de geplande activiteiten ihkv. ons 60-jarig lustrum.

1 september. We laten ons verrassen door Freijja die deze dag heeft georganiseerd.

17 oktober. Het Gouds Film Festival in de Garenspluim.

16 november. De jubileum avond in het Everts huis in Bodegraven.

Gouda, toen en nu. Ergens in 2019.

En toen was het 21.45 uur en tijd om een borrel te nemen, waarmee we afscheid namen van het zomerreces. Nu beginnen de reguliere avonden weer met de uitgaansdag als spetterend begin.

Rob de Weger.

Van de Voorzitter

Beste Toverlinters

De vakantie is weer achter de rug. Tenminste wanneer je de traditionele zomervakantie in ogenschouw neemt. Ik zelf ben met vrouw en hond acht weken met de caravan door Europa getrokken en dat was in mei en juni. Lekker rustig in het voorseizoen en nog voordelig ook. Geen camera meegenomen, eigenlijk een doodzonde. Bij thuiskomst genoten van de “programmaloze” avonden van Toverlint die op de een of andere manier toch steeds goed gevuld waren met van alles en nog wat. Nu weer terug in het gareel.

Zoals al vele keren aangehaald zullen in de komende maanden de lustrum activiteiten, in het kader van ons 60 jarig bestaan, elkaar snel opvlogen. Achtereenvolgens ons clubuitje, het Gouds Film Festival, de premièreavond van de lustrumfilms en de lancering van de eerste afleveringen van “Gouda Toen en Nu”. Ik kijk er naar uit.

Hoewel de lustrum activiteiten nu nog alle aandacht vragen is het goed om te beseffen dat Toverlint ook aan de beurt is om het Regiofestival van ZH12 in 2019 te organiseren. Ook daar zullen we ons best moeten doen om er een mooi Toverlint accentje aan te geven.

Ook het reguliere programma gaat weer van start. De programma commissie zal dat op de clubavond van 4 september presenteren en toelichten. Jullie kunnen natuurlijk ook op de Toverlint internet site kijken want daar staat al het een en ander vermeld.

Drees Brunt